

Jūnijs 2014 (2) 79

Marija un Marta

- *Liec savu roku Dieva rokā!*
- *Piecelties no pelniem un iziet sabiedrībā*
- *Šokolāde draudzības groziņā*

SVĒTDIENSKOLU DZIESMU DIENA 2014

1. maijā, Rīgas Pestīšanas Tempļī

Saturs

4. Pasākumi. Sveicam!
5. ENTRUST mācību piedāvājums
6. Notikumi draudzēs
10. Viesītes draudze pēc ugunsgrēka
13. Gatavojoties Lūgšanu dienai
16. Ailītas Kukas liecība
23. Ineses Baltpurviņas liecība
24. Māras Martinsones brīnuma bērns
25. Kristīgās ziņas
27. No Maikla Velsa grāmatas
28. Atbild psihologs
31. Bērna lūgumi
32. M.Melluma: Lūdzējs pie durvīm
33. Šokolādiņe pārtikas sainī
34. No studentes vēstules
35. Dzejolis par maskām
36. Imunitātes stiprināšanai
38. Martas čaklumam

Šī žurnāla tēma ir: **Attiecības.**

Pirmā doma, dzirdot šo vārdu, parasti ir – attiecības laulībā. Tad pamazām domu paplašinām un domājam par attiecībām starp draugiem. Vēl par attiecībām darba kolektīvā, par attiecībām ar kaimiņiem. Kaut kādas īssavienojuma attiecības rodas arī uz ielas, autobusā, veikalā, savas pašvaldības birojā.

Tad attopamies, ka ir taču vēl attiecības vecākiem un bērniem. Gan bērniņā, kad bērni mazi; gan vēlāk, kad savi vecāki ir cienījamā vecumā.

Ā, mēs ejam uz kādu draudzi, tad jau arī tur ir attiecības. Ar to, kas iesēdies mūsu parastajā vietā, un ar tiem, kas dzied pārāk jaunu dziesmu.

Attiecības var būt dažādas: siltas, draudzīgas, vēsas, tiesājošas, augstprātīgas... visdažādākajās niansēs. Vai ir kāda „boja”, kāds sākuma punkts, kur pielīdzināt savu attiecību gradāciju?

Par to ir šī žurnāla stāsts: Ka attiecības sākas Dieva tuvumā. Ka vispirms Dievs vēlas attiecības ar cilvēku. Un tikai pēc tam cilvēks mūcās attiecības ar līdzcilvēkiem. Tikai pēc attiecībām ar Dievu seko visas pārējās – ar Viņa svētību un Viņa palīdzību.

„Iedraudzējies taču ar Dievu un saglabā mieru ar Viņu, no tā tev nāks labums!” teikts Bībelē, Ijaba 22:21.

Iedraudzējies ar Dievu!

Redaktore

Izdevējs:

LBDS (Latvijas Baptistu draudžu savienības)
SKA (Sieviešu kalpošanas apvienība)
E-pasts: tabita.mm@inbox.lv

Redkolēģija:

Solvita Zivere, Līvija Godiņa, Lidija Saulīte,
Sarmīte Biķe, Tabita Runce (redaktore)
Maketētājs: Raitis Lasmanis
Vāka foto: Anna Priedite

PASĀKUMI:

Cerību Planēta 2014. 25. - 30. jūnijā, Pelčos.

Nometne īpašajiem bērniem un jauniešiem

Sadraudzības un evaņģelizācijas nometne ar tēmu „Atklāj nozīmīgo”

25. - 27. jūlija Siguldā, Laureņču hosteli pie Kaķīskalna

Programmā plānotas lekcijas: „Atklāj nozīmīgo draudzē”; „Tu esi brīnišķīgi veidots! Kāpēc ārsts?” Dažādas interešu grupas: „Skaistums un veselība”; „Pietiekoši laba mamma”; „Dažādi rokdarbi” u.c. aktivitātes.

Vietu skaits 150 cilvēkiem.

Dalības maksa: 50 vai 40 EUR - atkarībā no vietas.

Aicinām pieteikties un samaksāt līdz 1. jūlijam.

Varbūt tavs sapnis – Āfrika 2015!

Ja ir vēlme un iespējas, varat pieteikties un doties braucienā uz Āfriku – uz 21. Pasaules baptistu kongresu Durbanā, Dienvidāfrikā, 2015. gada 22. – 26. jūlijā. Kongresa tēma: Jēzus Kristus – Durvis.

No 18-21. jūlijam turpat notiks arī Pasaules Baptistu sieviešu konference.

Vairāk: www.bwanet.org

SVEICAM!

Sirsnīgi sveicam jubilejās Sieviešu kalpošanas vadītājas:

Ilutu Losbergu 29. aprīlī – 40 (Iluta tikko kļuvusi par māsu vadītāju Skrīveru draudzē.) Sveicam jaunajā kalpošanā un aizvadītajā jubilejā!

Lieni Bermaku 25. jūlijā – 25 (jauno māsu vadītāja Liepājas Pāvila draudzē)

Un bijušās SKA padomes māsas:

Tabitu Freivaldi 17. jūnijā – 75 (Pitraga draudzē)

Viju Balodi 28. jūnijā – 75 (Aizputes draudzē)

SKA birojs Rīgā
Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011
Atvērts trešdienās 10:00 – 17:00
Tel.: 26834744
E-pasts: marta.kalpo@lbs.lv

SKA vadītāja Solvita Zīvere
Mob.: 27757340
E-pasts: solvita_ska@inbox.lv
Lai personīgi tiktos ar SKA vadītāju,
lūdzam iepriekš sazināties!

Ziedojumus
Sieviešu kalpošanas apvienībai
varat pārskaitīt uz bankas kontu:
Latvijas Baptistu draudžu savienība
Banka: A/S SWEDBANK
Reģistrācijas nr.: 90000085765
Konts: LV78HABA0551025781989
Ar norādi:
Sieviešu kalpošanas apvienībai

LBDS Sieviešu kalpošanas apvienība
sadarbībā ar Entrust misiju piedāvā apmācību kursu
Latvijas draudžu sievietēm
“**STAIGĀJOT AR KRISTU**”

Apmācības mērķis ir palīdzēt apgūt prasmes vadīt sieviešu mazās grupas ar mērķi – lai, apgūstot šo apmācības kursu, katra dalībiece būtu spējīga apmācīt tālāk citas sievietes kristīgas dzīves pamatos.

Programmā ietvertas tēmas:

Kristus – mūsu drošais pamats.
Mūsu dienīšķā maize – Dieva vārds.
Dzīve ticībā.
Dzīvot kā Dieva namturim.
Izprast dzīves ciešanas.
Dzīve ģimenē.
Kalpojoša dzīve.
Pabeidzot skrējieni, un citas tēmas.

Apmācībām tiek aicinātas:

Kristīgo draudžu sievietes, vēlams, ar draudzes mācītāja rekomendāciju.
Sievietes, kuras sevī izjūt spēju pulcināt ap sevi citas un mācīties pieaugt caur grupas kopību.
Sievietes, kuras vēlas pēc apmācības kursa beigšanas turpināt mācīt citas vadītājas.

Apmācību sākums:

2014. gadā no 16.-19. un 23.-26. oktobrī
Rīgā, Lāčplēša ielā - 37
Darba valoda – angļu
Mācību materiālu un kursu izmaksas 50 EUR

Apmācību ilgums:

Divas nedēļas nogales gadā - kopā 4 gadus.

Sīkāka informācija un pieteikšanās LBDS Sieviešu kalpošanas apvienībā
pa tel. 29432750; 27037931

www.entrust4.org/about/our-ministries/wwm

mm

NOTIKUMI draudzēs:

Lietas notiek Ieriķos!

Aprīļa pēdējā svētdienā Ieriķos baptistu draudzē „Gaisma” notika Māra Skaistkalna licencēšanas dievkalpojums, kur LBDS pārstāvji aizlūdza un sveica jauno sludinātāju un viņa dzīvesbiedri Madaru. Šis draudzes sludināšanas darbs notiek arī Siguldā, bet Ieriķos ir dievnams.

Interesanta bija tikšanās ar māsu Martu no šīs draudzes. Viņa kādreiz bija Līgatnes draudzes māsu vadītāja, un dzīvodama Ieriķos, gadiem ilgi brauca uz Līgatni, jo Ieriķos nebija draudze. Kad ieraudzīju šo māsu draudzes sveicēju pulkā, biju izbrīnīta. Nepacietīgi gaidīju, kad varēšu pajautāt, vai viņa ir šajā draudzē. Viņa ar starojošām acīm atbildēja: „Jā! Gadiem ilgi mēs lūdzām, lai šeit arī būtu draudze un tagad ir!! Dievam nekas nav neiespējams!” Lūgšim par šo draudzi un tās vadītājiem!

Līvija Godiņa

Bērni dzied Rīgā

Spēles, dziesmas, radošais stāsts, koncerts, mūzikls - tas viss 1. maijā, svētdienkolu Dziesmu dienā 2014, kur dalību ņēma vairāk nekā 300 bērnu no dažādām Latvijas vietām un pat Lietuvas - Ilaikiem.

Dziesmu dienu organizēja LBDS Svētdienkolu apvienība.

Plašāks apraksts žurnāla „Baptistu Vēstnesis” jūnija numurā.

Krāsainos foto skatiet 2. lpp.

Ko dara mācītājs pirms dievkalpojuma?
Mārtiņš Rijnieks Ieriķos brauc ar vienriteni!

Dievs tas pats – arī Talsos!

Es domāju, ka gandrīz katra no kristīgajām sievietēm ir ar savu kalpošanas pieredzi un veidu, kā viņa kalpo draudzē un ārpus tās. Ir ļoti labi, ja mēs šo pieredzi nododam citām, ja mēs dalāmies ar to, kas mums pašām šķiet labs un vērtīgs.

Lai tas varētu notikt, ir jānāk kopā un jārunā par to. Talsu draudzes sievietēm tāda iespēja tika dota 5. aprīlī, un es ceru, katrai deva kādu jaunu iedvesmu, atziņu, kādu jaunu mērķa skatījumu, un kā to labāk piepildīt.

Dievs vēlas, lai mēs koptu sadraudzību, un arī tas tiek dots šādās kopā sanāksšanas reizēs. Vispirms mūsu vadītāja Aija Maļevica veica tādu kā nelielu pārskatu par to, kas notiek mūsu sanāksmēs, un ko mēs darām ārpus draudzes. Sanākot kopā trešajā svētdienā, mēs sveicam jubilārus, lūdzam, liecinām un pārrunājam par paveikto un veicamo. Māsa arī apmeklēja vecākos ļaudis mājās un dodas ciemos uz Laucienes pansionātu. Lidija Ēce pastāstīja par veiksmēm un arī problēmām jauniešu kalpošanā. Lidija dalījās pieredzē, ka var sanākt kopā un darīt kādu interesējošu lietu, piemēram, rokdarbus, un tad var pieaicināt draugus, kam var liecināt par Dievu.

Mārīte Tīsa pastāstīja par darbošanos Donalda Klerija iedibinātajā un arī viņa apmācītajā FLM grupā (*Family Life Ministry* – Ģimenes dzīves

kalpošana), kur piedalās sievietes gan no mūsu, gan citām draudzēm. Arī šovasar Donalds Klerijs cer būt mūsu vidū.

Dzintra uzaicināja visus klātesošos uz dzejas un dziesmu autoru vakaru, kas notiek pie mums jau piekto reizi, un kur arvien pieaicinām kādus no citām draudzēm. Arī mūsu draudzē ir cilvēki, kam Dievs devis dāvanu un iedrošinājis izteikties dzejā un dziesmā.

Tabita Tīsa, kurai Dievs devis iespēju būt tālās valstīs, lai kalpotu turienes ļaudīm, un viņa turpina mācīties arī mūsu zemē – šoreiz mācīja mūs. Tabita bija sagatavojusi plašu un saturīgu lekciju, kuras tēma „Dievs - tas pats vakar, šodien un rīt”, bija arī mūsu konferences nosaukums un moto.

Mūs uzrunāja Latvijas baptistu Sieviešu apvienības vadītāja Solvita Zīvere, kas pastāstīja par plānotajām

Lidija Ēce

Tabita Tīsa

Solvita Zivere, Tabita Tisa, Aija Maķevica

aktivitātēm mūsu skaistajā vasarā. Pēc tam pulcējāties uz sadraudzības brīdi pie tējas tases.

Tādā pašā draudzīgā gaisotnē roku un pēdu kopšanas speciāliste Andra Priedniece pastāstīja, kā labāk uzturēt veselās un kopt mūsu rokas un kājas, kas taču ir tik brīnišķīga Dieva dāvana, un tik ļoti vajadzīgas mums veiklas un veselās, lai mēs varētu labi justies un kalpot.

Es ceru un ticu, ka katra, kas atnāca un piedalījās mūsu sanāksmē, tika kaut ko guvusi un aizgāja mājās ar domu, ka tāda vai cita lieta ir jāpārņem un jāpraktizē savā dzīvē un kalpošanā Dievam un līdzcilvēkiem.

Dzintra Šņoriņa

Diena Rāmavā

Jau aizjoņojis vairāk kā gads kopš dienas, kad Latvijas baptistu Sieviešu kalpošanas apvienības (SKA) darba tālākai vadīšanai tika ievēlēta jauna komanda. Kādi projekti jau veikti – Labo darbu diena 2013, turpināta nometne īpašajiem bērniem Pelčos, laiks un darbi Draudžu dienās Līvānos.

SKA padome pārrunājusi un centusies saprast tās vajadzības, kas šobrīd

Sadraudzība Talsu konferencē

sievietēm gan draudzēs, gan ārpus tām ir tās aktuālākās, un atrast veidus un iespējas, kā ar mūsu resursiem un iespējām varētu palīdzēt gan praktiski, gan garīgi. Tika secināts, lai uzticēto darbu labāk veiktu, būtu svētīgi pašām savstarpēji labāk iepazīt vienu otru kā personību ar to raksturu un temperamentu, ko Dievs katrā ielicis, un kopā kā komandai atrast labāko darba sadalījumu – lai tās spējas un dāvanas, kas mūsos dus, tiktu mērķtiecīgāk izmantotas kopdarbam.

Tam vajadzēja atrast vietu un laiku, un tā, vienā siltā aprīļa sestdienā, kopdarba paplašinātā komanda bija kopā tepat pierīgā, tik superīga lauku miera un rāmuma sajūtu radošajā Rāmavas muižas augšstāvā, lai visas dienas garumā praktiskās nodarbībās izietu Komunikācijas meistarklasi Māras Špicbergas vadībā. Tēma – Izprast sevi un citus.

Dienas gaitā nācās daudz domāt un dalīties ar savu redzējumu. Droši vien dzīvē būsīm pamanījušas, ka reizēm tiek izdarīti sekli spriedumi, vērtējumi, vai arī – nav bijis ne laika, ne mērķtiecīgas piepūles padomāt par to, kāds tas otrs cilvēks patiešām ir! Un tad mēdzam kļūdoties, uzticot viņam darbus, kas nav tie piemērotākie, un rezultāts var sagādāt vilšanos. Nu esam tak tik dažādi mēs: impulsīvi un atturīgi, skaļāki un ne tik pamanāmi, vienam patīk “komandēt”, bet cits nu galīgi ne “savā ādā”, ja ko vadīt liek. Vieni meklē un jautā, citam, savukārt rāmi tik visam piekrist, cits vispirms dara un domā pēc tam, bet cits – domā tik daudz ka

īsti pie darišanas netiek... un tā varētu vēl turpināt – TIK dažādi mēs esam!

Interesanti bija vērot gan savu pašas, gan pārējo dalībnieču „ceļojumu” dienas gaitā, kā mēs, izejot cauri dažādiem meistarklases vadītājas dotajiem uzdevumiem, grupējāties un pārgrupējāties – atkarībā no mūsu personību niansēm, kas mums pašām “spraucās laukā” kā rezultāts tam, ko katra sevī un cita citā ieraudzījām.

Omulīgi bija just gaisotni, kas valdīja pat pie galda un īsajos brīvbrīžos – tā raisās, kad cilvēki jūtas arvien brīvāki, arvien vairāk “paši”.

P.S. Ja varu piebilst tādu kā personīgu šai dienai, tad jāteic, ka dažu no dalībniecēm, kuru līdz šim, atklāti sakot, maz pazinu, jūtu jau ar “citu sirdi”, dažu vienkārši iepazīnu vairāk – bez īpašiem jaunatklājumiem, bet ar kādu citu komunicējot nākotnē droši vien lietošu mazāk bremzes, tā teikt. Domāju, ka arī tām, kuras jau līdz šim viena otru labi pazina – jo vairāk strādāts kopā – bija savi jaunatklājumi un svētīgi secinājumi.

Atliek vien vēlēties, lai Dievs dod istās idejas un veicamos darbus, ko ne vien kvalitatīvi vadīt, bet galvenais – mums visām, gan mazā, gan lielā draudzē esošajām, kopā paveikt!

Tuvākais, kā zināms – pāris nometnes šajā vasarā!

Rasa Šterna

Skatiet krāsainos foto 22. lpp.

mm

PIECELTIES NO PELNIEM

Vita Liepiņa,
Viesītes draudze

Kopš 2012. gada 11. februāra, kad uguns liesmās tika zaudēts mūsu lūgšanu nams, Dieva žēlastības pavadīti, vairāk esam izgājuši sabiedrībā. Tā kā mūsu draudzei telpas ir dažādās Viesītes pilsētas vietās, mēs satiekam daudz vairāk cilvēku un varam tiem pavēstīt labo vēsti par Kristu ne tikai vārdos, bet arī darbos.

Liels uzsvars mūsu draudzē tiek likts darbam ar bērniem. Svētdienskolas darbs ir nepārtraukts kopš 1992. gada, kad to iesāka mūsu draudzes mācītājs Juris Grīgs ar sievu Liliju. Svētdienskola ir vieta, kuru šo gadu gaitā ir apmeklējuši ļoti daudz bērnu. Lielai daļai šo bērnu vecāki nav aktīvi ticīgi un nepieder nevienai draudzei. Tā kā Viesītes baptistu draudzes svētdienskolas reputācija ir lieliska, tad šiem vecākiem nav iebildumu bērniem Dieva vārdus apgūt tieši pie

mums. Dotajā brīdī svētdienskolu apmeklēja 30 bērni.

Jauniešiem tiek dota iespēja savu garīgo izaugsmi papildināt ar fiziskajām aktivitātēm kristīgajā bērnu sporta klubā „AWANA”. Bībeles „zelta” pantu apguve mijas ar fiziskajām aktivitātēm, kas gan patīk, gan ir noderīgi bērniem. Nepiespiestā atmosfēra palīdz vienam otru iepazīt tuvāk un paskatīties sevī dziļāk. Pieaugot un atklājot sevī Dieva dotos talantus, bērni drosmīgi un labprāt piedalās dažādās draudzes rīkotajās aktivitātēs. Lielākie jaunieši ir labi palīgi svētdienskolā. Kā vienu no lielākajām aktivitātēm ar jauniešu piedalīšanos un iniciatīvu programmas izveidē, jāmin misijas „Samariešu soma” akcija „Vislielākā dāvana.” Jaunieši un bērni dzied, attēlo dažādus uzveduma fragmentus un palīdz

izdalīt dāvanas koncerta mazajiem apmeklētājiem. Pozitīvā attieksme pret šo akciju, ko draudze atbalsta un veic jau 12 gadus, dod bērniem drosmi stāstīt par Kristu ikdienā gan skolā, gan ārpus tās. Katru gadu šī akcija iepriecina 500 - 800 bērnus un viņu vecākus Viesītē un tuvākos novados: Aknīstes, Jaunjelgavas, Salas, Neretas.

Pasākums "Vislielākā dāvana" Aknīstē

Par tradīciju kļuvuši svētdienskolas vecāko bērnu un jauniešu gājieni uz Sociālās aprūpes centru un pie vientuļiem cilvēkiem Ziemassvētkos un Lieldienās, kad īpaši aktuāls ir jautājums par Kristus lielo nozīmi katra cilvēka dzīvē. Vēsts par Jēzus piedzimšanu, dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos caur dziesmām un dzeju atver šo cilvēku sirdis un sasilda dvēseli. Tā mēs ceram Dieva debesu valstībai iemantot cilvēkus un dot iespēju tīkties pie Glābēja. Caur to arī fiziskās ciešanas un vientulība šķiet vieglāk panesamas.

Vasarās novada un citiem bērniem tiek dota iespēja savas zināšanas papildināt Vasaras Bībeles Skolā. Bērni satiekas, sadraudzējas un ir vienoti dziesmās, radošajās darbnīcās, sportojot, kā arī atsvaidzinot vai iegūstot jaunu informāciju par Jēzus nezūdošo mīlestību. Svētku koncertā bērni iepriecina savus vecākus, kas nekautrējas notraukt arī prieka un sajūsmas asaru par bērna sniegumu.

Šī gada 21. aprīlī organizējam Svētdienskolu sporta dienu, kurā šogad piedalījās sešas svētdienskolu komandas: no Jēkabpils, Madonas, Rēzeknes, Jaunjelgavas, Viesītes baptistu draudzēm, kā arī Neretas luterāņu draudzes. Komandas sacentās basketbolā, tautas bumbā, AWANAS stafetēs, kā arī Bībeles

Zelta pantu zināšanā. Kausu, kuru esam iecerējuši kā ceļojošo kausu, ieguva Viesītes svētdienskolas komanda. Cerams, ka pasākums kļūs par ikgadēju notikumu.

Jaunieši nedēļu sava brīvā laika vasarā var pavadīt starptautiskā nometnē. Cittautiešu iesaistīšanās nometnes darbā nes savu „rozīnīti”, tas ir ieguvums visiem, jo tiek iepazītas dažādas kultūras, mācāmies sevi prezentēt, pieņemt dažādo. Tomēr pats svarīgākais, kas visiem ir vienāds, neatkarīgi no tautības vai ādas krāsas, ir mīlestība uz Jēzu un ticība. Mēs varam dziedāt dziesmas ar vienādu melodiju, bet savas dzimtās valodas vārdiem, varam papildināt savas svešvalodas zināšanas, varam kalpot cilvēkiem un justies Dieva novērtēti.

Produktīva sadarbība ir izveidojusies ar Viesītes sociālo dienestu. Cilvēkiem nepieciešams ne vien garīgais, bet arī materiālais atbalsts. Mūsu draudzes mācītājs un sieviešu kalpošanas apvienības māsas labprāt tiekas ar

Svētdienskolas uzvedums Lieldienās

Svētdienskolas uzvedums Lieldienās

izmisušajiem cilvēkiem un sniedz atbalstu un iedrošinājumu. Nepieciešamās humānās palīdzības un pārtikas paku sniegšana tuvina cilvēkus Dieva vārda uzklaušanai un ticības stiprināšanai viņu sirdīs. Tieši izmisuma brīdī cilvēka sirds ir visatvērtākā Dievam. No 2013. gada draudzes locekļi aktīvi darbojas „zupas virtuvē,” kurā līdz 80 cilvēku 3 reizes nedēļā var saņemt siltu ēdienu. Lai arī motivācija apmeklēt šo virtuvi katram ir savādāka, ļaudis šo

atbalstu novērtē: kļuvuši komunikablāki, vairāk uzticas draudzes locekļiem, labprāt iesaistās sarunās ar mācītāju. Šis ir lauks, kurā var sēt Dieva sēklu, ticot un cerot, ka tā nesīs augļus nākotnē.

Regulāri draudzē notiek dievkalpojumi. Ik svētdienu Dieva vārds tiek sniegts ne tikai savas draudzes locekļiem, bet arī nejausi ienākušiem. Ik svētdiena no Dieva dota mums atpūtai un svētku svinēšanai. Atrašanās dievkalpojumā ir sevis attīrīšana un dziļāka Dieva izpratnes iespēja. Pozitīvi, ka mūsu draudzē ikviens var liecināt par Dieva vareņajiem darbiem viņa dzīvē. Kopīgi lūgšanu vakari, Bībeles studēšana saliedē draudzi vienā veselumā un visi kļūstam vienoti Dieva Svētajā Garā.

Lai arī mēs esam izgājuši sabiedrībā, ikvienam draudzē ir vēlēšanās atgriezties savā lūgšanu namā. Mēs ticam un ceram, ka Dieva žēlastība būs ar mums un mēs slavēsim Dieva varenību jaunajā draudzes namā.

M M

Zupas virtuve Viesītē

Gatavojoties Pasaules baptistu sieviešu
Lūgšanu dienai 2014

Kopsolī ar Garu caur Gara augli UZTICAMĪBU

Šoruden Pasaules baptistu sieviešu Lūgšanu
dienas tēma: Uzticamība - viens no Svēta
Gara augļiem. Katru gadu kāda kontinenta
komiteja gatavo Lūgšanu dienas program-
mu. Šogad to sagatavoja Latīņamerikas
Baptistu sieviešu apvienība (UFBAL).

Aicinām jūs ieiet mājaslapā: **www.bwawd.org** un iepazīties ar plašāku
materiālu. Tur atradīsiet aizlūgšanu vajadzības dažādos kontinentos, projektus,
kam līdzekļi lietoti iepriekšējos gados, kā arī šī gada projektus, kam varēsiet
ziedot Lūgšanu dienā.

Bībeles studija

Marlene Baltazar da Nobrega Gomes

Latīņamerikas Baptistu sieviešu apvienības prezidente no 2008-2013

Bībelē lasām, ka Dievs vēlas, lai mēs
būtu uzticami. Dievs pats ir uzticams,
un mums savā raksturā ir jāatspoguļo
Dieva raksturs. Dieva uzticamībai ir
jābūt mūsu dzīves atšķirības zīmei.

Parīzē ir kāds pieminekļis, kas
uzcelts par godu sunim, kurš pavei-
cis pārsteidzošu varoņdarbu. Kāda
meitene upes malā spēlējusies ar
savu suni, nejauši iekritusi ūdenī un
sākusi slīkt. Suns esot meties ūdenī
un ar pūlēm aizvilcis meiteni līdz
krastam, kur cilvēki varējuši izvilkēt
viņu sausumā. Paskatījušies uz suni,
viņi saprata, ka suns nav izturējis
lielo pārpūli un ir miris. Šī dzīvnieka

uzticība ir iemūžināta pieminekļi, lai
visi to atcerētos, jo suns bija uzticīgs
un ziedoja savu dzīvību.

Atklāsmes 2:8-11 Smirnas draudzes
kristiešiem tiek atgādināts, ka viņiem
ir jābūt uzticīgiem līdz nāvei. Citiem
vārdiem, viņiem ir jāpaliek uztici-
cām, pat ja tas maksā dzīvību. Būt
uzticamam nozīmē būt pastāvīgam,
neatkāpties no savas cieņas un
ticības, būt tādām, uz kuru droši var
paļauties.

Polikarps no Smirnas ir mums pa-
raugs ar savu uzticību Kristum. Pat
cietumā viņš neatteicās no ticības
Jēzum. Kad viņu aicināja atklāti

atteikties no ticības Jēzum, viņš atbildēja: „Es 80 gadus esmu Viņam kalpojis, un Viņš nekad man nav nodarījis neko ļaunu. Kā gan es varu zaimot savu Ķēniņu, kurš mani ir izglābis?” Viņš tika dedzināts uz sārta, un, kad viņu atkal aicināja atteikties no Kristus, viņš no jauna apliecināja savu ticību ar vārdiem: „Vēl ļaunāk ir mūžīgi degt elles ugunīs.”

Arī mūsdienās simtiem kristiešu visā pasaulē mirst mocekļa nāvē par savu ticību Jēzum Kristum. Tas apstiprina, ka vēstule Smirnas draudzei nebija domāta tikai laikam, kurā dzīvoja Polikarps, bet arī tām draudzēm, kas par savu uzticību Kristum ir cietušas visos laikos un visā pasaulē. Draudze ir aicināta uzticīgi liecināt un pasludināt vēsti, kas pārveido dzīves un garantē mūžīgo dzīvību.

Dievs svētī uzticīgu dzīvi

“Viņa kungs sacīja tam: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava kunga priekā!” (Mateja 25:23)

Paraudzīsimies uz Esteres piemēru. Viņas uzticība Dievam panāca, ka ķēniņš pastiepa preti savu zelta scepteri, ļaujot viņai lūgt par saviem tautiešiem. Viņas tautas piederīgie tika izglābti no briesmīga slaktiņa, jo Dievs uzlūkoja savas kalpones uzticību. Naāmāna kalpone uzticīgi pasludināja vēsti sava kunga sievai un atnesa svētību viņa dzīvē. Un ko mēs varam teikt par Mariju? Būdamā uzticīga Dievam, viņa kļuva

par Pestītāja māti. Anna piedzīvoja, kā piepildījās viņas sapnis kļūt par māti, jo viņa bija uzticīga savā dzīvē un neatlaidīga savās lūgšanās. Sievietes, kas pavadīja Jēzu ikdienā, tika izraudzītas būt par Viņa augšāmcelšanās lieciniecēm tāpēc, ka viņas neaizgāja prom Tā Kunga ciešanu stundās, bet palika pie krusta. Un apustuļi? Viņi bija uzticības paraugs, dzīvodami un mirdami par Kristu. Tie, kuru dzīvē ir redzams šis Svētā Gara auglis, kļūst par svētības rīkiem Dieva rokās.

Dieva sirds ilgojas, lai mēs paliktu uzticīgi pat visgrūtākajos apstākļos, jo uzticīgajiem uzvara jau ir izcīnīta.

Būt uzticīgam – tā ir kristieša vienīgā iespēja.

Dievs no mums prasa būt uzticīgiem:

- Izmantojot Viņa dotos labumus un līdzekļus.

„No namturiem galvenokārt prasa, ka tie būtu uzticami” (1. Kor. 4:2).

„Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!” (Mal. 3:10).

- Viņa kalpošanā.

“Strādnieki darīja savu darbu uzticīgi” (2.Laiķu 34:12).

Vēl viens piemērs ir līdzība par talentiem (naudas vienība). Dāvanas

un līdzekļi, ko Dievs mums piešķir, ir jāizmanto Viņa darbā.

- Mūsu attiecībās.

Ar mūsu brāļiem un māsām Kristū, ģimenē attiecībās ar vecākiem un bērniem un ar dzīvesdraugu, kā arī attiecībās vadītājiem un darbabiedriem. Mūsu uzticība citiem atspoguļo mūsu uzticību Dievam. Brīnišķīgs piemērs ir Naomija un Rute (Rutes grām.). Dievs bagātīgi svētīja Ruti par viņas uzticību savai vīramātei. Viņas piemērs joprojām turpina mūs uzrunāt. Bet viss sākās ar to, ka Naomijas uzticība Dievam dziļi skāra Rutes sirdi, nesa Rutei glābšanu un ierādīja viņai nozīmīgu lomu mūsu Kunga Jēzus Kristus ciltsrakstu līnijā. Mums ir jāveido labas attiecības ar Dievu, uzticīgi lūdzot un iedziļinoties Viņa vārdā.

- Visās lietās.

“Kas vismazākā lietā ir uzticams, tas arī lielās lietās ir uzticams, un, kas vismazākā lietā ir netaisns, tas arī lielās lietās ir netaisns. Ja jūs neesat bijuši uzticami netaisnās mantas lietās, kas jums uzticēs patieso? Un, ja jūs svešās lietās neesat bijuši uzticami, kas jums dos jūsu pašu?” (Lūk.16:10-12)

- Līdz nāvei.

*“Nebīsties par to, ka tev būs jācieš!
Redzi, velns metīs cietumā kādus no jums, lai jūs tiktu pārbaudīti. Jums būs bēdas desmit dienas. Esi uzticīgs līdz nāvei, tad Es tev došu dzīvības vainagu” (Atkl.2:10).*

Mēs dzīvojam laikā, kad uzticība un godīgums nav bieži sastopams, pat ne

pie tiem, kas sevi sauc par kristiešiem. Bet Dievs pagodina uzticīgos.

Ja esam neuzticīgi, Dievs neuzklausa mūsu lūgšanas. Ir pienācis laiks padomāt, vai mēs esam uzticīgi Dieva darbam? Vai esam bijuši uzticīgi kalpi? Vai esam uzticīgi devuši desmito tiesu un ziedojumus, lai atbalstītu Dieva darbu? Kā mēs esam izmantojuši savu laiku? Vai mūsu piemērs mājās, ģimenē un sabiedrībā pagodina Dievu?

Uzticīgumu nav iespējams mērīt procentos. Neviens nevar būt vairāk vai mazāk uzticīgs. Mēs vai nu esam uzticīgi un uzticami, vai neesam.

Tiešām ir vērts būt kopsolī ar Garu caur Gara augli uzticamību. Pārdomāsim un izvērtēsim savu raksturu! Vai mūsu dzīve un darbi atspoguļo Jēzus raksturu? Tas iepriecina Dieva sirdi.

Būsim uzticīgi visā, ko mēs darām, visā, kas mēs esam un kā izturamies, Dievam par godu! *MM*

Vairāk lasiet: www.bwawd.org

Tulkojusi Ailīta Kuka

KĀ JĒZUS KRISTUS MANI ATRADA

Esmu kristiete kopš 1990. gada, un šie gadi ir bijuši kā diena pret nakti, salīdzinot ar to laiku, kad dzīvoju, Dievu nepazīdama. Man ir pilnīgs pamats domāt, ka, ja Jēzus nebūtu mani toreiz atradis, mana dzīve būtu kļuvusi tumšāka par vistumšāko nakti.

Es piedzimu laikā, kad Latvija bija Padomju Savienības sastāvā. Mani vecāki nebija kristieši, un tas nozīmē, ka augu vidē, kur par Dievu un kristietību nerunāja, bet, ja runāja, tad tā bija nepatiesība un maldi, atbilstoši ateistiskajai propagandai. Mans priekšstats par to visu bija tāds: Dieva

nav, bet kristietība – tāpat kā visas citas reliģijas – ir cilvēku izgudrojums ar mērķi iebiedēt un pakļaut lētticīgus ļautiņus. Katrā ziņā nekas tāds, kas mani interesētu.

Mana bērnība un pusaudzes gadi nebija nekādi saulainie. Kad biju sasniegusi pusotra gada vecumu, man tika konstatēta uz gēnu pamata iedzimta muskuļu distrofija, kuras priekšā medicīna vēl šodien ir diezgan nespējīga. Šo slimību ir iespējams nedaudz piebremzēt, bet ne apturēt vai izārstēt. Ārstu prognozes bija skeptiskas, un, ja tās būtu piepildījušās, manis šodien vairs nebūtu starp

Ailīta Kuka nometnē "Izaicinājums". Orientēšanās Raiskumā

dzīvājiem. Toreiz gan es to nezināju; mamma nespēja man to pateikt.

Slimība neizbēgami ietekmēja manu ikdienu. Es nevarēju būt kopā ar vienaudžiem bērnu rotaļās un aktivitātēs. Skolas laikā mācīties vajadzēja mājās. Labi vēl, ka man bija māsa un divi brāļi, citādi būtu pavisam vientuļi. Vairākus gadus regulāri divreiz gadā kādas trīs nedēļas pavadīju slimnīcā, līdz, kad biju sasniegusi 11 gadu vecumu, ārsti pateica, ka šiem ārstēšanas kursiem tikpat nav nekādu sekmju, tāpēc tie jāpārtrauc. Skaidrs, ka savā bezpalīdzībā un nevarībā nekāds ērtais pacients es nebiju... Tiku atstāta savas slimības varā, un tas nav palicis bez sekām.

Kad tagad no malas uz to visu paraugos, varu redzēt, ka Dieva un cilvēku lielākajam ienaidniekam Sātanam bija plāns mani apzagt, nokaut un nomaitāt. Veselības man nebija, izredžu un iespēju iegūt izglītību, dabūt darbu, būt nepieciešamai sabiedrībai – arī ne. Mans tēvs mūs bija pametis, un mammai vienai nebija tik daudz spēka un zināšanu, lai palīdzētu man „izcīnīt vietu zem saules”. Tas bija tāds nolemtības zīmogs: nekas tu neesi, nekam tu nederi, nevienam šajā pasaulē, ja neskaita ģimeni, tevis nevajag.

Tomēr Dievs ne uz mirkli nebija manu dzīvi izlaidis no Sava redzes un uzmanības loka. Jau tā bija Viņa iejaukšanās, ka tajā laikā, kad lielākā daļa meiteņu domā par randiņiem un sapņo par ģimeni, Dievs man

lika domāt par dzīves jēgu. Lai gan man tika mācīts, ka cilvēks pēc nāves pārstāj eksistēt un visa jēga ir tikai šīs zemes dzīvē, kas jānodzīvo pēc iespējas labāk, manā dzīvē pienāca brīdis, kad, par to domājot, es zaudēju visu sirds mieru. Mani centieni rast sev kaut cik vērā ņemamu pielietojumu un kļūt vērtīgai personībai ik pa laikam atdūrās pret milzīgu un nepielūdzamu jautājumu: KĀDA TAM VISAM JĒGA? Ja nāve ir tāds baismīgs „nekas”, kas izdzēš visu, par ko esi cīnījies un cietis, kāda jēga ir cīnīties un ciest? Citu dēļ? Nākamo paaudžu dēļ? Bet cilvēki ar savu karošanas kāri, ar visiem atom un kodolieročiem vienā mirkli var pielikt punktu šīs planētas eksistencei, un kādas tad vairs nākamās paaudzes?! Vai tiešām cilvēks ir tāda niecība Visumā? Vai tiešām es, kas šobrīd esmu, līdz ar miesas nāvi pārstāšu būt, pārstāšu sevi apzināties? Šie jautājumi man uzdzina šausmas, bailes un izmisumu, un man pat nebija īsti, ar ko par to runāt, jo atbildes nebija nevienam, bet tās, kas bija, mani neapmierināja. Dzīvot šķita bezjēdzīgi, un nāve – šausminoša.

Ticu, ka Dievs „ķērās pie lietās”, tiklīdz pienāca īstais brīdis. Astoņdesmito gadu beigās bija tas laiks, kad padomju ideoloģija aizvien vairāk sāka zaudēt savu varu un skaļāk ierunājās cilvēki, kuri atzina Dievu un pazina Kristu. Tas bija laiks, kad Dievs pirmo reizi manā dzīvē atsūtīja cilvēku, kurš man pasludināja Evaņģēliju. Ne jau uzreiz es to varēju pieņemt, jo līdz tam par kristietību

biju dzirdējusi tikai negatīvas lietas, tāpēc arī mana nostāja bija tāda: Dievs – varbūt, bet kāpēc tieši Kristus? Apmēram gads mums pagāja diskusijās par teoloģiskiem un ne tik teoloģiskiem jautājumiem, līdz mūsu ģimeni piemeklēja pamatīga krīze. Sadzīves apstākļi sagriezās tā, ka mēs palikām tikpat kā zem klajas debess, un, lai kā meklējām, izejas un risinājuma nebija. Līdz tam bija pierasts, ka paši meklējām, paši atradām, paši kaut kā galā tikām. Bet te pēkšņi – visas durvis ciet, un viss padoms galā. Tas bija brīdis, kad, raugoties uz savas mammas izmisumu un bezspēcību, es beidzot izlēmu paklausīt sava kristīgā drauga vārdiem un lūgt Dievu. Un cik ļoti viss var mainīties, kad cilvēka sirds beidzot salūzt un viņš padodas Dievam! Pirmā spilgtā pārvērtība, ko atceros pēc savām pirmajām lūgšanām (SOS saucieniem nezināmajam Dievam), ir tā, ka pēkšņi no tās Bībeles, kas man līdz tam šķita neinteresanta un nesaprotama, uz mani sāka runāt Dievs, kuram **nebija vienalga**, ko es jūtu un kas ar mani notiek. It kā būtu pārrauts kāds biezs priekšskars un manā priekšā atvērtos bezgalīgs, gaismas pielietis klajums. Tā tiešām manai dvēselei bija iznākšana no pazemes cietuma. Pavisam drīz atrisinājās arī mūsu problēmas ar mājokli, ar dzīvesvietu, taču es biju sapratusi arī to, ka Dievs nav tikai kāda „burvju nūjiņa”, kuru ekspluatēt, kad kaut kas „saiet grīstē”; man atklājās patiesība, ka šis pats Dievs ir Tas, kuram un kurā ir atbildes uz visiem tiem eksistenciālajiem jautājumiem, kas mani bija mocījuši.

Un nu es zināju skaidri, ka gribu šo Dievu iepazīt, gribu zināt, *uz kādiem noteikumiem* varu būt ar Viņu labās attiecībās un baudīt Viņa labvēlību. Es atvēros Dievam, atvēros Viņa patiesībai, jo Viņš taču bija man atbildējis! Viņš bija sūtījis Savu kalpu, lai man pastāstītu par glābšanas ceļu un pateiktu, ka Viņam nav vienalga. Mani vairs neinteresēja, kā tur ir ar citiem dieviem un reliģijām, jo es biju piedzīvojusi Dzīvo Dievu. Pavisam drīz es ar pilnu pārliecību teicu grēku nožēlas lūgšanu un ieaicināju Jēzu Kristu savā sirdī un savā dzīvē.

Jēzus ir radikāli mainījis manu likteni. Viņš atbrīvoja mani no nāves bailēm un bezcerības mokām, atbrīvoja no nevērtības sajūtas, no tās nospiestības un dvēseles nevarīguma, kam par iemeslu daudzus gadus bija arī mans fiziskais nevarīgums un bezpalīdzība. Jēzus man parādīja, kas es esmu Viņā, kas man ir dots un ko es varu Viņa spēkā. Viņš ir kļuvis par manu labāko Draugu, par manu mīlošo Tēvu. Viņš ir pārvilcis svītru jebkādam drūmām prognozēm un piešķīris man dzīvību visā tās pārpilnībā. Jēzus Kristus ir Tas, kura dēļ ir vērts dzīvot un cīnīties, un Viņa līdzdalība ir tā, kas padara vērtīgu to, ko daru saskaņā ar Tēva gribu.

Un vislielāko prieku man sagādā arī citiem noniecinātiem un malā nostumtiem stāstīt par to, cik vērtīgi viņi ir Tam Kungam un ka ar Jēzu Kristu var piepildīties vispārdrošākie sapņi.

MM

Ailītas Kukas rakstu
"KĀ JĒZUS MANI ATRADA"

lasiet 16. lpp.

Izbraukums ar plostiem pa
Gauju nometnē
"Izaicinājums" Raiskumā

Sportiskas aktivitātes nometnē
"Izaicinājums" pie Talsu Kristīgās skolas

Tikšanās visām, kas iesaistītas Sieviešu kalpošanā

LBDS REĢIONĀLĀ TIKŠANĀS 2014

29. martā, Rīgā, Savienības Namā

Iznācis jaunais žurnāls "Marija un Marta"

Līvija Godiņa

Savienības nama foajē

SKA sekretāre Sarmīte Bīķe,
SKA vadītāja Solvita Zīvere un
Mudīte Mardoka, kas palīdz
trūcīgām ģimenēm Ogrē

Ņemiet un lasiet!

Savienības nama lielajā zālē

Nodarbībā
"KĀ LABĀK IEPAZĪT
SEVI UN CITUS"

Rāmavā

(rakstu lasiet 8. lpp.)

IZŠKIRŠANĀS

Inese Baltpurviņa,
Pestīšanas Tempļa draudze

Uz mūsu mājām atnāca skolotāja un teica, ka mani var atņemt vecākiem un aizsūtīt uz bērnu namu Sibīrijā, ja es nestāšos oktobrēnos. Mamma raudāja. Tētis klusēja. Es biju viņu vienīgais bērns, mammai dzimis, kad tētim jau tuvojās 49 gadi. Es nesapratu, ko nozīmē bērnu nams Sibīrijā un pati atteicos, jo man patika iet baznīcā un zināju, ka abus nevarēju.

Pēc pirmo bērnu grāmatu izlasīšanas ķēros pie Bībeles no paša sākuma. Drīz vien sapratu, ka ar saviem grēkiem esmu zem Dieva soda sprieduma. No pašas bērnības mana lielākā vēlēšanās bija būt Dieva bērnam. Centos sevi „uzlabot”. Darīju to, ko mācīja baznīcā, bet nekas no tā nemainīja manu sirdi un dzīvi. Kad vecāki aizkavējās un mājās biju viena, apcerēju, ka Jēzus nāks otru reizi pēc draudzes, bet es pie tās nepiederu. Filmas, ko skatījos, nedeva piepildījumu, un nekas neaizpildīja to tukšumu, kas ir katrā cilvēkā bez Dieva.

Līdz beidzot kādā vakarā, esot trolejbusā ar slēpēm rokās, domās atzinu Dievam savu centienu bankrotu... un nācu pie Viņa lūgšanā tāda, kāda esmu. Pēc iekšējās cīņas par varbūtējām šādas izšķiršanās sekām padomju laikā, mājās ar dzīvu interesi lasīju Bībelē Pāvila vēstuli romiešiem tik ilgi, kamēr atradu ilgi meklēto atbildi. Dieva Vārds un Dieva Gars strādāja manā sirdī, un šī grēku

smaguma un nepiepildījuma izjūta pazuda, un tā tas ir līdz šai dienai. Tā vietā nāca jaunas vērtības un intereses, spēks un drosme visdažādākajās dzīves situācijās, arī kalpojot kā ārstei misionārei Papuā Jaungvinejā.

Domājot par mūsdienām, saskatu bīstamību, ka cilvēki meklē mistisku pieredzi, izjūtas, nepārbaudot tā, kā to liek Dieva Vārds. Viss teoloģijas vēstures mantojums tiek pasniegts kā zviedru galds, kur katrs izvēlas un bauda pēc savas patikas. Lai Dievs palīdz mums atšķirt, kur ir Patiesība un kur pievilšana. Man tuvs ir senais princips:

Tikai Kristus, tikai ticība, tikai žēlastība un tikai Raksti!

mm

BRĪNUMA BĒRNS

Māra Martinsons,
Mazsalacas draudze

Pirms gada, janvāra svētdienas pēcpusdienā devos uz autobusa pieturu pēc kādas konferences. Bija ļoti auksts un es ļoti lūdzu, lai Dievs atsūta autobusu, lai varu ātrāk tikt mājās. Pati pie sevis nedaudz nosmaidīju, vai netraucēju Dievu ar savu ikdienišķo lūgšanu. Lūgšana tika uzklausīta, un pieejot pie pieturas, autobuss piebrauca un atvēra durvis. Biju priecīga, jo nu biju siltumā un man nevajadzēja salt pie pieturas, īpaši vēl šajā laikā, kad man zem sirds pukstēja maza sirsniņa, par kuru bija īpaši jārūpējās.

Pēc divām dienām, vārot ģimenei vakariņas, sajutu, ka notiek kas nelāgs. Man sākās spēcīga asiņošana. Mājās biju viena ar diviem jaunākajiem bērniem. Asaras sāka ritēt pār maniem vaigiem, centos sazvanīt savu vīru un izstāstīt, kas ir noticis. Vīrs mani ātri aizveda uz slimnīcu un nodeva mediķu aprūpē. Pie sevis lūdzu, lai Dievs dara brīnumu. Pirmajā apskatē slimnīcā ārste pavēstīja, ka nekas nav glābjams un nosūtīja mani uz nodaļu, lai ginekologi veiktu tālākās darbības. Pielika vēl pie sistēmas turpat uzņemšanas nodaļā. Apkārt man bija daudzi un dažādi cilvēki, katrs ar savu vainu un sāpi. Klusībā vērsu savu lūgšanu uz augšu, lai Dievs ļauj notikt brīnumam. Atmiņā atausa notikums pieturā, un tas bija kā apsolījums – ja Dievs ir palīdzējis it kā sīkumā, tad Viņš var

palīdzēt arī šajā brīdī. Man bija miers, es ticēju, ka viss būs labi.

Nodaļā ap mani sastājās ginekoloģe, anesteziologs un māsiņas. Daktare teica: „Pirms mēs kaut ko darām, es pielikšu sirdstoņu klausāmo aparātu.” Un bija brīnums – atskanēja mazi, bet strauji sirdspuksti. Tajā brīdī es slavēju Dievu un skaļi pateicos, lai arī ārsti zina, ka tas nav tikai laimes gadījums, bet gan Dieva prāts. Ārsti tikai noraustīja plecus un noteica, ka uzņemšanā laikam ir kļūduļi. Bet tā nebija kļūda, jo Dievs bija apturējis spēcīgo asiņošanu, kad biju aizbraukusi uz nodaļu.

Nākamajā dienā mani nosūtīja uz ultrasonogrāfiju, lai pārliecinātos,

Mazais brīnumpuika

ka ar bērniņu viss ir kārtībā. Es biju mierīga, jo Dievs man bija apsolījis, ka darīs brīnumu. Sonogrāfa ekrānā varēja redzēt mazo brīnumiņu, šķita, ka viņš ar mazo rociņu pamāja, ka ar viņu viss ir kārtībā. Dievs bija darijis brīnumu.

Katru dienu, kad uzlūkoju savu mazo puisēnu, es zinu, ka viņš ir Dāvana

no Dieva mūsu ģimenei. Dievs dzird katru lūgšanu, gan ikdienišķo, gan arī tās lielās, kad cerības pat šķiet, ka nav. Dievs ir brīnumu Dievs. Neaizmirsīsim arī mēs katru dienu pateikties par uzklaustītajām lūgšanām! *MM*

Kristīgās ZIŅAS:

★ Amerikas misijas organizācija „Evanģēlijs Āzijai” (Gospel for Asia), sagaidot Starptautisko sieviešu dienu, prezentēja jaunu dokumentālo filmu par sieviešu ciešanām visā pasaulē. Filmas nosaukums ir „Asaru plīvurs” (Veil of Tears).

Filma stāsta par miljoniem nelaimīgu sieviešu, kas saskaras ar visu veidu ļaunprātīgu izmantošanu. Dokumentālo filmu ierunājusi kristīgā mūziķe Natālija Granta (Natalie Grant), kura pirms vairākiem gadiem devās dzīvi izmainošā ceļojumā uz Indiju. Filmas veidotāji uzsver, ka kristiešiem ir pienākums rūpēties par šīm sievietēm, rīkoties un dot kādu cerību viņu dzīvēm. Filma ir kā aicinājums palielināt garīgo un praktisko palīdzību šīm sievietēm. Filmas „Asaru plīvurs” pirmizrāde 28. martā 19 ASV pilsētās.

Latvijas Kristīgais radio/ cbn.com

★ Februāra beigās Milānā notiekošajā Modes nedēļā tika prezentēta Massimo Pavanello sarakstītā e-grāmata “Modes Karaliene. Bībeles apģērbu kultūra”. Grāmatā izpaužas autora trīspusējā profesionālā darbība teoloģijā, žurnālistikā un mācītāja darbā.

Grāmatā sīki izklāstīti dažādu Bībelē minētu apģērbu un aksesuāru valkāšanas paradumi ikdienā un īpašos gadījumos, kā arī sniegti padomi par ģērbšanos mūsdienās.

E-grāmatu “Modes Karaliene. Bībeles apģērbu kultūra” (*Donne di moda. Il dress-code della Biblia*) itāliešu valodā iespējams iegādāties interneta vietnē bookrepublic.it.

Latvijas Kristīgais radio/ evangelici.net

★ Kristietībā balstīta programma Indijā “Cerības devēji” ik gadu palīdz vairāk kā 5000 sievietēm atraitnēm, kuras cieš no trūkuma, nosodījuma un atstumtības. Daudzām atraitnēm ģimene liek pamest mājas un bērnus, atstājot viņas bezcerīgā situācijā.

Indijas Bībeles biedrības pārstāve skaidro, ka saskaņā ar hinduisma kultūru šādu likteni piedzīvo tās sievietes, kuras savā it kā iepriekšējā dzīvē ir izdarījušas ko nepareizi. Tādēļ programmas mērķis ir pastāstīt par Jēzu un Viņa mīlestību uz atraitnēm, bērniem un neaizsargātajiem cilvēkiem. Evaņģēlija vēsts ļoti pārsteidz šīs sievietes un rada vēlmi uzzināt vairāk par Jēzu. Sievietēm tiek gan mācītas ienākumu gūšanas prasmes, gan sniegtas konsultācijas, kā saņemt valdības atbalstu. Indijas Bībeles biedrības veidotā programma arī nodrošina piekļuvi Svētajiem Rakstiem un Bībeles studiju grupām, lai palīdzētu saprast savu vērtību un mērķi Dieva acīs.

*Latvijas Kristīgais radio/
breakingchristiannews.com*

★ Lībijas pilsētā Bengazi atrasti nogalināti septiņi ēģiptiešu kristieši. Tas ir jau otrais šāds notikums šogad. Upuri bija septiņi koptu kristīgajai kopienai piederoši jaunieši vecumā no 17 līdz 25 gadiem.

Aculiecinieki stāsta, ka islāma radikāļi ar varu izvilka kristiešus no viņu viesnīcas numuriem, sasēja viņiem rokas un sašāva galvā. Pagaidām neviens grupējums nav uzņēmies atbildību par šo noziegumu. Tomēr kristiešu vajāšanu skaits Lībijā strauji pieaug. To veicina straujais kristiešu skaita pieaugums pēc Muamara Kadafi režīma gāšanas pirms diviem gadiem.

Latvijas Kristīgais radio/cbn.com

★ Kristiešu ziņu organizācija CBN izveidojusi kustību „Svētība” (Blessing), kas palīdz cilvēku tirdzniecības upuriem Nepālā. Šī kustība sadarbojas ar Nepālas Glābšanas projektu (Nepali Rescue Project), kas kontrolē robežpunktus starp Nepālu un Indiju.

Speciāli apmācīts personāls iejaucas un izglābj upurus, pirms viņi tiek pārvesti pāri robežai. Tad atbrīvotās meitenes tiek nogādātas drošās mājās, kur saņem visu nepieciešamo palīdzību. Viņām tiek piedāvātas psihologa konsultācijas, kā arī dažādu prasmju apmācības kursi, lai meitenes vieglāk varētu integrēties atpakaļ sabiedrībā. Mūsdienās cilvēku tirdzniecībā ievilina ļoti daudz jaunu meiteņu. Parasti viņām tiek piesolīts labi apmaksāts darbs, apmācības un citas ērtības.

Latvijas Kristīgais radio/cbn.com

mm

DĀVIDS VAI SALAMANS

“Bet Viņš sacīja: “Tev pietiek ar Manu žēlastību, jo Mans spēks nespēkā varens parādās” (2.Kor.12:9)

Dāvids vai Salamans?

Ir satraucoši redzēt, cik daudz cilvēku pamet savus dzīvesbiedrus, lai veidotu attiecības ar kādu citu “dvēseles draugu.” Jauna aizraušanās liek viņiem pamest visas iepriekšējās attiecības šo vienu attiecību dēļ, kas viņiem došot it kā maksimālo apmierinātību.

Man šķiet, ka šo uzskatu veicina laulību konferences, jo lektori tajās fantazē par to, kādām it kā būtu jābūt laulībām. Viņi parāda idealizētu ģimeni, kurā bērni neatstāj kāju nospiedumus uz grīdas, un mājas ir miera osta. Tādejādi viņi pamudina cilvēkus iztēloties nereālo un domāt, ka kristīgas laulības dzīves mērķis ir nevis Kristus, bet idealizētas attiecības ar līdzcilvēkiem. Viņi aizmirst parādīt, ka mums ir arī konflikti, nesaskaņas un reizēm pat vilšanās saistībā ar to cilvēku, kas mums uz mūžu ir blakus.

Bet Tas Kungs darbojas citādi un brīnīšķīgi! Tas ir Viņa plāns, ka mēs esam spiesti atzīt savu nespēku, vājumu un neveiksmi, atļaujot Kristum kļūt par mūsu spēku. Mēs esam spiesti ļaut plūst caur mums Viņa mīlestībai, kad ir izsikusi mūsu pašu miesīgā mīlestība.

Kāpēc tika pieminēts Salamans un Dāvids? Lai es varētu uzdot jautājumu. Jautājums ir šāds:

„Ko tu izvēlētos - Salamana Augsto Dziesmu vai Psalmus?”

Abas šīs Bībeles grāmatas raksturo gandrīz perfektas attiecības. Vienā ir runa par attiecībām ar otru cilvēku, otrā - par attiecībām ar Dievu. Kuru tu izvēlētos?

Personīgi es labāk redzētu, ka vīrs un sieva pirmām kārtām pilnveido savas attiecības ar Dievu, un izejot no tām - attiecības viens ar otru. Kāpēc? Mazākajai patiesībai vienmēr ir jāievietojas lielākajā patiesībā.

Ja vīram ar sievu vispirms ir patiesas attiecības ar Dievu, es ticu, ka viņu attiecības vienam ar otru tad būs daudz, daudz piepildošākas.

Mēs iedrošinām cits citu Kristū. Ja mēs Viņu saprotam kā savu prioritāti, tad mēs esam maigāki, grūtāk apvainojami, nesavtīgāki un vieglāk piedodam. Kopsim savas attiecības ar Dievu, lai tālāk tās veido visas pārējās!

No grāmatas: **Maikls Velss**,
MANS NESPĒKS VIŅA SPĒKS

mm

ATBILD PSIHOLOGS

Uz vecāku jautājumiem atbild kristīgā psiholoģe un ģimenes psihoterapeite **Kristīne Maže** no Rīgas Āgenskalna draudzes.

Ja arī jums ir jautājumi par ģimeni, bērnu audzināšanu, sūtiet tos mums, psihologs palīdzēs risināt un atbildēs žurnāla lappusēs!

1. Zēnam ir deviņi gadi. Viņa ikdienu ģimenē ir kristīgā vidē. Esam aktīvi draudzes darbinieki un arī mūsu ikdienu ir kopā ar Kristu. Vienu dienu viņš atnāk no skolas un paziņo, ka Dieva nav, ka esam visi cēlušies no mērkaķiem. Centos viņam pamatot Dieva esamību, pierādot ar atbildētām lūgšanām, ar vēju, kuru neredzam tāpat kā Dievu, bet jūtam viņa ietekmi. Puika palika nelokāms, jo ko sakot skolā, tam esot jātic. Kā rīkoties, kā atbildēt?

Iespējams, ka nevajag atbildēt. Ne visus bērna izteiktos apgalvojumus būtu jāuztver kā jautājumus. Varbūt ir vērts pavaicāt vispirms sev: "Kā es jūtos to dzirdot, ko es vēlos darīt?" un tad mēģināt atbildēt uz jautājumu: "Ko mans bērns ar to grib pateikt?" Reizēm atbildes uz šiem jautājumiem saskanēs, bet reizēm var būt pretrunā. Mēs kā vecāki vēlamies iedot saviem bērniem to labāko, pasargāt, aprūpēt. Tomēr katrs bērns ir unikāls, nepieciešams laiks bērna iepazīšanai. Iespējams, ka šis deviņgadnieks ir iegājis pirmspusaudža vecumā un mēģina apjaust, ko pats domā - skola saka tā, vecāki saka tā, ko saku es pats. Varbūt zēnu mulšina tas, ka tiešām,

lielākoties mēs sagaidām, ka mūsu bērni uzticēsies skolā mācītajam un to centīgi apgūs. Parādoties informācijai, kur skolai un ģimenei viedokļi dalās, nav īsti skaidrs kā rīkoties. Varbūt tas patiesībā ir vienaudžu spiediens, un puika vienkārši meklē idejas kā pastāvēt, nezaudējot uzticību Dievam un nezaudējot arī iespēju tikt iekļautam vienaudžu grupā. Vēl reizēm gadās tā, ka kristīgās ģimenēs vecāki ir tik iesaistīti kalpošanā, ka bērniem atliek mazāk laika, nekā tas būtu nepieciešams. Šāda satraucoša apgalvojuma izteikšana par cilvēka izcelsmi, ir diezgan drošs veids kā panākt vecāku uzmanību. Deviņu gadu vecums ir laiks, kad var palīdzēt bērnam pašam sākt vērtēt, analizēt. Viena no mācīšanās sastāvdaļām ir kļūdīšanās. Viena no iespējām ir pavaicāt, ko zēns pats domā par šo jautājumu, kādus atbalstošus argumentus ir dzirdējis.

2. Zēnam 6 gadi. Patīk ļoti darboties ar Lego mantiņām. Iegādājamies pārsvarā klucīšus, kurus viņš var būvēt par mašīnām, ēkām. Bet bērnu dārzā bērni rotaļājas ar dažādiem monsturu lego klucīšiem un tagad arī mūsu puisēns vēlas tādas pašas mantas. Cenšamies izskaidrot, ka

tas ir ļauns personāžs, kas neko labu nedod bērniņiem. Kā rīkoties tālāk, jo vēlme pēc šādas mantīņas nu nekādi nemazinās.

Kas būtu tas sliktākais, nopērkot bērnam monsturu mantiņu? Kas ir monstri? Cik stipri mēs ticam tam, ka ir tikai viens Dievs? (1.Kor. 8:4-6)

Šķiet, ka te stāsts varētu būt par vairākām lietām - iekļaušanās grupā, agresijas paušana un rotaļāšanās nozīme. Katram bērnam ir svarīgi atrast kontaktu ar vienaudžiem, caur to cilvēks mācās veidot attiecības. Jebkurās attiecībās kādā brīdī var parādīties agresija, dusmas. Vecajā Derībā daudz aprakstīti kari un karošana - gan lai iegūtu Apsolīto zemi, gan to aizstāvēt pret iebrucējiem. Karš un cīnīšanās ir daļa no vīrišķības. Par to mēs lasām arī Bībelē, ka pat Dievam ļoti nodevušies cilvēki varēja sadusmoties un paust

agresiju, piemēram, ķēniņš Dāvids (2.Sam.12:5; 13:39). Kā lai bērns iemācās pārvaldīt, nevis noliegt savas dusmas (Efez. 4:26)? Pieaugušie bieži vien aizmirst, ka bērna pasaule ir emocijas, iztēle, attiecības, tur maz ir vietas un pieredzes intelektuālai apspriešanai un domāšanai. Lielu daļu savas pieredzes bērns gūst tieši ar rotaļāšanos. Arī pret ieročiem kristīgās ģimenēs nav viennozīmīga attieksme, bet pieredze rāda, ka tie, kuri izspēlē šaušanu (rotaļās, nevis datorā), neizjūt vajadzību to darīt reālajā dzīvē. Varbūt nav jāļauj monstros un var arī būt kādi jautājumi, kur vecāks un bērns paliek katrs pie savām domām. Svarīgi, ka bērnam ir zināmi noteikumi, kuri ir viņa mājās pat tad, ja šie noteikumi nepatīk. Bērnam ir nepieciešams just, ka tiek milēts pat tad, ja nepiekrīt kaut kam, ko vecāki saka.

Bērns krīt zemē. Ko darīt?

Veikalā bērns skaļi bļauj, un krītot zemē pieprasa rotaļlietu vai kādu gardumu? Ja šāds scenārijs piemeklē arī tevi ikreiz, kad dodies iepirkties kopā ar savu divgadnieku vai trīsgadnieku, uzzini, ko par šādām kaprīzēm domā Māmiņu kluba eksperte, psiholoģe

Diāna Zande:

Ja, ieraugot savu bērnu gāžamies veikalā gar zemi, viņam nopērc to, kas

pieprasīts, pajautā sev: kurā brīdī tu pārstāsi uzņemties atbildību par sava bērna uzvedību un pārstāsi viņam izdabāt tikai mīļā miera labad? Kurā vecumā tavs bērns pārtrauks kaut ko prasīt, ja pati viņam nepateiksi: stop? Atceries, ka bērnam vienmēr būs prasības! Bērnam ir nepieciešamas robežas – obligāti, jo kaprīzes un iegribas „gribu – dod!” viņam būs nepārtraukti.

Vecumā starp diviem, trim gadiem bērniņš prasa gan ar balsi (viņš jau prot pateikt: “gribu” vai “negribu”),

gan joprojām ļoti aktīvi – ar ķermeni. Bērns ar ķermeni pasaka, ka kaut ko vēlas, tātad – gāžas gar zemi. Viņš jau pietiekami labi izpētījis mammu un tēti un sapratis, ka mājās krišana zemē nelīdz – viņi nereaģē, bet, veikalā nogāžoties zemē, tas līdz fantastiski. Vecāki momentā ir klāt un nopērk kāroto. Tātad bērns secina, ka veikalā ir jākrīt gar zemi un tad varēs dabūt visu, ko vēlas!

Kur ir problēma?

Ja vecāki šajā brīdī, kad bērns, skaļi bļaudams, veikalā nogāzīsies gar zemi, uztrauksies par to, ko par viņu domā absolūti sveši cilvēki, tas nozīmē, ka viņi orientēsies uz svešo cilvēku vajadzībām – šajā situācijā tas ir kļūsums. Klusumu savukārt visvieglāk panākt, nopērkot bērnam mašīnīti, saldējumu vai vēl kaut ko, ko viņš vēlas. Tā paši vecāki uztur situāciju,

ka bērns pieprasa un pierod dabūt, ko vēlas.

Tā vietā vecākiem vajadzētu domāt par bērnu un saprast, ka šī ir lieliska iespēja bērniņam parādīt, ka pastāv robežas! Jā, iespējams, kāda tante pateiks: “Vai, kādi neaudzināti bērni, šausmas!” vai arī kāda cita tavam bērnam teiks: “Es tevi ņemšu līdz!” Lai saka – neņem galvā!

Galvenais vecākiem šo visu izturēt, stāvot blakus un bērnam sakot: “Es redzu, ka tu esi dusmīgs, es redzu, ka tu gribi mašīnīti, bet mēs mašīnīti nepirksim.” Ja vecāki iztur šo teātri, tad bērns iemācās, ka krišana gar zemi vairs neiedarbojas, tātad to nav vērts darīt!

Saīsināti no „Māmiņu Klubs” 2011. g. 11. jūlijā (Līva Zaksa)

mm

BĒRNA LŪGUMS

* Nesabojājiet mani. Es zinu, ka man nevajag visu, ko es jums prasū. Es tikai jūs pārbaudu.

* Nebaidieties būt stingri pret mani. Tas man parādīs manu vietu.

* Nelietojiet spēku pret mani. Tas parāda, ka tikai jūsu spēkam ir vara.

* Neesiet pretrunīgi. Tas mani padara dusmīgu un es cenšos panākt savu.

* Nedodiet solījumus. Jūs varbūt tos neizpildīsiet; tā es zaudēšu cieņu pret jums.

* Nepadodieties manām provokācijām, kad es cenšos jūs samulsināt. Tādā veidā es cenšos gūt kādu uzvaru.

* Nesamulstiet, ja es saku “es tevi ienīstu”; es tā nedomāju, bet es gribu, lai jūs nožēlotu to, ko jūs esat nodarījuši.

* Neuzskatiet mani par mazu. Es uzvedīšos kā liels cilvēks.

* Nedariet manā vietā to, ko es pats varu. Tas man liek justies kā zīdainim.

* Neievērojiet manus sliktos paradumus. Tas tikai mani pamudinās tos turpināt.

* Neaizrādiet man cilvēku klātbūtnē. Es uzklausīšu jūsu teikto, ja jūs to pateiksiet klusi.

* Necentieties runāt par manu uzvedību strīda laikā. Dažādu iemeslu dēļ es neuztveršu jūsu teikto.

* Nepārmetiet un nelasiet man sprediķi. Jūs būsit ļoti pārsteigti, cik labi es zinu, kas ir labs un kas ir slikt.

* Nelieciet man just, ka kļūdas ir grēks. Man ir jābūt no kļūdām.

* Iemāciet man mīlēt Dievu un negrēkot pret Viņu.

* Nepeliet mani. Es izlikšos kurls. Lūdziet Dievu par mani.

* Neprasiet paskaidrojumu manai sliktajai uzvedībai. Dažreiz es nezinu, kāpēc to izdarīju.

* Neaizsargājiet mani no sekām. Man ir jābūt no pieredzes.

* Nepievērsiet lielu uzmanību sīkām vainām. Es izlikšos slims arī tad, kad nekas nekaitēs.

* Atbildiet uz maniem jautājumiem. Ja jūs neatbildēsiet, es informāciju meklēšu citur.

* Neatbildiet uz muļķīgiem jautājumiem. Tā es jūs tikai nodarbināšu.

* Neuztraucieties, ka mēs maz laika pavadām kopā. Ir svarīgi, kā mēs to darām.

* Neļaujiet manām bailēm izraisīt dusmas. Palīdziet man būt drosmīgam.

* Izturieties pret mani kā pret draugu, un es būšu jūsu draugs. Atcerieties – es vairāk mācos no parauga nekā no kritikas.

Turklāt es jūs mīlu ļoti, ļoti, un mīliet arī mani...

No interneta materiāliem

mm

Margrieta Melluma
PIE DURVĪM LŪDZĒJS

*Ik dienas nāk pie tavām durvīm lūdzējs
Un bikli pieklauvē, kad slēgtas durvis rod.
Vai atver tam kā nepiekusis devējs,
Jeb tādu atraidīt vien sirds tev prot?*

*Varbūt tam sniedzot lūgto maizes šķēli,
Nāk līdzī rūgta pārmetuma vārds?
Un sirds, tu tam pat smaidu nenovēli,
Bet skarbums tavs to skar kā pērkondārds.*

*Kad atnāk draugs ar savu bēdu nastu,
Vai spēj tu savas sāpes klusināt,
Lai iepriecu tam grūtā brīdī rastu,
Tā sirdī jaunu drosmi modināt?*

*Ja jūties nabags pats un palīdzību gaidi,
Kaut esi noguris, un laiks ir vēls,
No savām durvīm projām neaizraidi,
Nekad lai neizdziest tavs mīlestības kvēls!*

ŠOKOLĀDĪTE

„Jēzus staro no mums bez vārdiem un lej savu gaismu ar mūsu starpniecību,” šī doma bija Mātes Terēzes kalpošanas pamatā.

Atceros kādu gadījumu māsu mājā Romā. Piedzēries ubags ielīgoja pa klostera vārtiem un, lai nostāvētu kājās, ilgāku laiku balstījās pret zvanu. Kad piesteidzās māsa, viņš tai nikni uzblāva: “Māsa, esmu izsalcis, dodiet taču man beidzot ēst! Es te gaidu jau veselu mūžību! Ko jūs visu dienu te darāt, ka man tik ilgi jāgaida? Tad ejiet taču un atnesiet kaut ko!”

Ēdināšanas laiks jau sen bija pagājis, bet māsa apgriezās un gāja uz virtuvi, lai kaut ko pagatavotu. Gata-vojot viņam pusdienu maltīti, viņai iešāvās galvā kāda doma - viņa azaida pakai pa virsu uzlika vēl šokolādes tāfelī un to visu aiznesa iereibušajam ubagam. Viņš to paņēma, kaut ko vēl noburkšķēja, apmēram: “Ilgi gan tas vilkās,” un aiztenterēja līdz tuvējam kokam. Tad viņš paku atvēra un ilgi skatījās. Pašā augšā bija šokolāde.

Pēkšņi viņš bija pavisam atskurbis, piecēlās un devās atpakaļ uz māsu māju, jau daudz mazāk grīlodamies. Aši piezvanīja. Durvis atvēra cita māsa. Nupat vēl tik prastais ubags pieklājīgi vaicāja, vai drikstot uz

brītiņu parunāt ar māsu, kas viņam pagatavoja pusdienu paku. Māsu pasauca, un, kad viņa pienāca pie vārtiem, ubags ar savām gurdajām acīm viņu ilgi uzlūkoja un sacīja: “Māsa, tagad, lūdzu, pastāsti man kaut ko par savu Jēzu!”

Ko šokolādes tāfelīte tik piepeši bija atklājusi šim vīram? Varbūt dzirkstelīti no tās dievišķās žēlastības, kas, ielaista mūsu ikdienā, kādam var parādīt Jēzu, jo Viņš pats ir dievišķā žēlastība.

Māte Terēze sacītu:

“Dieva žēlastība ir Jēzus, kas mūsos dzīvo. Svētums jau tieši ir Jēzus, kas tevī dzīvo.”

*No grāmatas: Leo Māsburgs,
“Brīnišķīgie atgadījumi mātes Terēzes dzīvē”*

mm

ATTIECĪBAS, kas „darbojas”

Studentes vēstule no galvaspilsētas:

„Vakar no rīta biju Mateja baznīcā uz agro dievkalpojumu. Ienāca arī Džoiņa, nokavējās drusku, bet apsēdās man blakus. Iepriekšējā vakarā viņa zvanīja un jautāja, vai es arī būšu.

Vai vari iedomāties, cik tas tomēr bija labi, ka mēs satikāmies, jo pēc baznīcas, kad izgājām ārā, bija TĀDS lietus!!!! Es būtu izkususi kā cukuriņš, ja viņa ar savu mašīnu nebūtu mani aizvedusi uz istabiņu. Kā Dieva sūtīta tak viņa ir!

Nu jā, bet tas jau nav viss. Iepriekšējā vakarā pa telefonu Džoiņa jautāja, vai man gadienā kaut ko nevajag ēšanai. Teicu, ka neko jau nevajag, ja nu vienīgi kāds kartupelītis varbūt būtu, bet ka vispār nav tik svarīgi.

Ak vai..... ko viņa man atvedot atstāja?!

KASTI ar ēdamo:

kartupeļiem, burkāniem, bietēm, divu veidu pupiņām, pīlādžu zapsīrupa burku, no kā var padzērienu taisīt, dzērveņu sīrupa burku, marinētu gurķu burku, pusburciņu ar skābētu kāpostu salātiņiem, burku ar pašgatavotām sukādēm (cidoniju, dzērveņu, ķirbju un žāvētiem āboliem), pieclitrīgo ūdens pudeli un maisu ar lauku āboliem (iepriekšējā vakarā teicu, ka tikai ābolus, lūdzu, nevajag!)

Vēl tur bija kaut kāda eko svece no rapšu eļļas, kas smaržo pēc garšvielām un ir smukā kastītē – kā dāvaniņa.....”

Un nupat jauna vēstule:

„Šodien Līze (tu jau zini, viņa ir Džoiņas draudzene) man zvanīja un piedāvāja dažas lauku olas, es – labi, priecīga.

Bet viņa man atnes bez olām arī ekoloģisko citronu, redīsus, vārītu bieti, cepumus un rabarberu ķīseli.

Man nav ko teikt... es i beikts.”

mm

KĀDU MASKU TU VALKĀ?

Kādu masku tu valkā,
kad uz dzīves skatuves
savu lomu tēlo -
ģimenes, draugu, ienaidnieku
un Dieva priekšā?

Kādu masku tu valkā -
vai prieka un smieklu?
Bet zem tās skumju
asaras un sēras.
Ko nezīn neviens,
vienīgi Dievs.

Vai draudzības
Un mīlestības masku,
Bet zem tās rūgtums,
ievainots un
nepiedodošs gars?
Neredz to neviens,
vienīgi Dievs.

Kādu masku tu valkā
uz dzīves skatuves -
brieduma un
garīga milža?
Bet zem tās bērns raud
pazudis un bezpalīdzīgs.
Nedzird to neviens,
vienīgi Dievs.

Kādu masku tu valkā
uz dzīves skatuves?
Vai tas ir varonis
pēc veiksmīgas cīņas?
Bet zem tās - sakauts
cietumnieks ar
sakropļotu dvēseli.
Nezīn to neviens,
vienīgi Dievs.

Vai tā ir dien' dienā
smagi strādājošā
cīnītāja maska?
Zem tās esi noguris,
satriekts un vārgs.
Nezīn to neviens,
vienīgi Dievs.

Kad uz dzīves skatuves
tu šo masku valkā,
cilvēki tevi pieņem,
pat aplaudē par to,
kas tu neesi.
Nezīn to neviens,
Vienīgi Dievs.

Vai tu uzdrošinātos
noņemt šo masku?
Jo dzīve nav skatuve,
tu netiki radīts tēlot
to, kas tu neesi.
Vai vēlies atklāties,
kas patiesībā esi?
Ko nezīn neviens,
vienīgi Dievs.

Tev nevajag masku,
ja tevī mājō Kristus.
Viņā ir dziedināts tavas
slēptās agonijas dziļums.
Tev ir piedots, tu esi
atjaunots, pieņemts,
mīlēts un drošībā.
Tava dzīve kopā ar
Kristu ir apslēpta
Viņā - Dievā.

Linda Guy, Jaunzelandē,

ABIDING LIFE MINISTRIES

STIPRINĀSIM IMUNITĀTI!

Lidija Saulīte,
Mateja draudze

Tūliņ vasara un par slimošanu neviens nedomā. Tomēr ir lietderīgi padomāt, ka būs arī citi laikapstākļi, kad gribēsies kopā ar draugiem izdzert krūzi zāļu tējas.

Tad šis ir pats piemērotākais laiks sarosīties. Ne vienmēr ir vajadzīga citās zemēs augusi tēja, kaut gan par dažu būtu jāsaprot arī cildinoši vārdi. Kurš gan nav dzēris **zaļo tēju** vai vismaz reizi dzirdējis par tās labajām īpašībām? Tas šķistu diezgan neticami, jo rūgteni zaļā tēja, pirmkārt, ir viena no populārākajām tējām un, otrkārt, tās labās īpašības ir pelnīti izslavētas visā pasaulē. Zaļā tēja tiek gatavota no kamēlijas krūma lapām (*Camelia sinensis*), kas tiek salīdzināti maz apstrādātas, lai saglabātu visas vērtīgās ārstnieciskās vielas, ko nevar teikt par citām veikalos nopērkamām tējām. Svaigā tējas lapā ir vairāk C vitamīna nekā citronā, bet kopumā tējas lapa satur gandrīz visus vitamīnus, ko spējam iedomāties. Zaļā tēja var palīdzēt pret galvassāpēm, sirds slimībām un depresiju. Tās lietošana palīdz pret gandrīz visām kaitēm. Šī tēja ir dabas dots brīnums, kas remdē ne tikai slāpes, bet ir arī samazina risku saslimt ar aterosklerozi un samazina holesterīna un glikozes līmeni asinīs, palīdz pie svara samazināšanas, kavē vēža šūnu veidošanos. Zaļajā tējā ir vairāk olbaltumvielu nekā citās tējās – kopumā 17

aminoskābju, kas nepieciešamas šūnu veidošanai un atjaunošanai.

Tomēr ir lietderīgi pievērst uzmanību augiem, kuri izaug mūsu pašu dārzos un nav mazāk vērtīgi. Minēsim **ehināciju**, kas ir ļoti dekoratīvs augs, bet priecē ne tikai mūsu acis, bet ir noderīga arī cīņai pret vīrusiem. Tādēļ vīrusu laikā ir ļoti veselīgi dzert tējas vai lietot vitamīnus, kuru sastāvā ir ehinācija. Tā paaugstina organisma aizsardzības spējas, īpaši antibiotiku lietošanas laikā. Ehinācija satur bioloģiski aktīvas vielas, kas aktivizē imūnsistēmu, dod stimulu ātrāk uzveikt organismā nokļuvušos infekciju nesējus vīrusus un baktērijas. Cilvēki, kas lieto ehināciju, retāk slimo. Un ja slimo, tad daudz vieglākā slimības formā. Īpaši šis ārstnieciskais augs palīdz aizsargāties pret elpceļu, urīnceļu infekcijām, gripu un pat herpes vīrusiem.

Ehinācija pieder pie kurvzīežu (jeb asteru) dzimtas, un kā savvaļas augs sastopams galvenokārt Ziemeļamerikā. Indiāņi ehināciju lietoja, lai ārstētu indīgu kukaiņu un čūsku kodumus, savukārt kolonisti to lietoja klepus un saaukstēšanās gadījumos. Pie mums to audzē samērā nesen - dārzos kā krāšņuma vai ārstniecības augu.

Aptiekās tiek piedāvāti dažādi ehinācijas preparāti. Vērtīga ir ehinācijas kombinācija ar spirulīnas aļģu pulveri, kas satur aminoskābes, minerālvielas un nepiesātinātās taukskābes un palīdz uzņemt šīs ikdienā nepieciešamās vielas.

Spēcīgs antioksidants ir priežu mizas sausais ekstrakts, tā antioksidatīvā iedarbība ir 20 reizes lielāka nekā C vitamīnam un 50 reizes lielāka nekā E vitamīnam, tam piemīt arī pretiekaisuma darbība. Visi šie komponenti ir **Imunosil**® sastāvā. Šo preparātu saaukstēšanās sezonā var lietot 2–3 mēnešus. Tomēr to nevajadzētu lietot cauru gadu, jo organisms pieradis un vajadzības gadījumā vairs nebūs vēlamā efekta.

Joprojām populāras un arī efektīvas ir **vitamīnu tējas**, kas pagatavotas no vietējiem augiem un tiek lietotas ikdienas dzēriena veidā. Klasiskās vitamīnu drogas ir mežrozīšu, upeņu, pīlādžu, smiltsērķšķu augļi, lielās nātres lapas. Lielās nātres lapas nedrīkst lietot ilgstoši, jo paaugstina asins recēšanu. Taču vitamīni sastopami arī citās ikdienas tējās - upeņu, bērzu, gaiļbiksišu lapās, brūkleņu, meža zemeņu, avenu ogās. Tējas var izmantot katru atsevišķi, no tām var gatavot maisījumus, kas ir ar bagātāku, daudzveidīgāku vielu klāstu un dažādām garšas niansēm. Veselībai tikai par labu nāks dažādas zaļo tēju, pa kuru krājumiem varam parūpēties vasarā. Piemēram, Īslandes ķērpis

palīdz ārstēt bronhiālas saslimšanas, kumelītei piemīt nomierinošas un gremošanu regulējošas īpašības, pelašķu tēja rosinās ēstgribu, kā arī palīdzēs pret saaukstēšanos un drudzi. Piparmētru tēja gan nomierina, gan uzlabo asinsriti, tāpat tai piemīt pretspējju iedarbība. Upeņu tēja stiprinās imunitāti, to lapu tēja pazemina asinsspiedienu, savukārt vīgrīze – uzlabos gremošanu un vielmaiņu. Liepziedu tējai piemīt sviedrējošas un drudzi mazinošas īpašības. Angīnas gadījumā strutenes būs labs skalojamais līdzeklis.

Tējas nevajadzētu vākt ceļmalās, tās nedrīkst žāvēt saulē, bet gan ēnainā un labi vēdināmā telpā.

Izvēlies savai gaumei tīkamāko un veselībai nepieciešamāko tēju!

mm

MARTAS ČAKLUMAM:

ĀTRAIS MĀJAS SIERS

Vasarā, kad ir daudz piena, saimnieces sien sieru.

Mājās gatavots, tas būs īsts kārums – gan salds, gan sājš!

4-5 l piena (svaigs, atdzesēts)

2 olas

Citronskābe apmēram 1-2 tējķ.

Ķimenes apmēram 1 tējķ.

Sāls vai cukurs ½ ēdamkarote

Žāvēti augļi, rieksti (saldajam)

- katlā ielej mazliet aukstu ūdeni, tad pienu, silda, nemaiza

- pienā ieber ķimenes (ja vēlas sāļo sieru)

- sakuļ olas

- pie 85 C grādiem (sāk nākt burbuliņi, plēvīte sāk vilkties pāri) pielej olu, sāk maisīt

- piejauc sāli (sieram var pievienot arī citas garšvielas, piemēram,

sakapātas dilles, saspīstus ķiplokus).

Ja vēlas saldo sieru, sāli neliek, bet šajā brīdī pievieno žāvētus augļus, riekstus

- citronskābi ber pēc vajadzības (apm. 1-2 tējķ.), kamēr piens atsulojas un sūkalas iegūst zaļganu krāsu

- nokāš caurdurī, kurā ieklāta aukstā ūdenī samitrināta marle

- sieru saņem ciet marlē

- uzliek slogu un patur apmēram 10 min., tad patausta - ja sieru grib cietāku, patur vēl notecēties

- * sūkalas var dzert, mazgāt seju, apliet rododendrus

- * pienam nevar ļaut piedegt – ja pienu sāk maisīt, tad jāmaisa visu laiku

- * tūlīt pēc nokāšanas katla apakšā ielej aukstu ūdeni, lai pēc tam vieglāk izmazgāt

ĀTRIE GURĶI

TOMĀTU MĒRCĒ

Ļoti viegls un ātrs veids, kā saglabāt ziemai bagātu gurķu ražu!

5 kg gurķu

0,5 l tomātu mērces

200 g ķiploku vai vairāk

200 g 9% etiķa

200 g eļļa

200 g cukurs

2 ēd. k. sāls

Gurķus sagriež ripiņās. Pievieno visas sastāvdaļas, izņemot etiķi, ko liek īsi pirms karsēšanas beigām.

Vāra apm. 15 min. vai mazāk. Var turēt vāku katlam virsū un ik pa laikam apmaisīt. Gurķiem ir jāmaina krāsa.

Liek burciņās un aizskrūvē vai aizvāko. *mm*

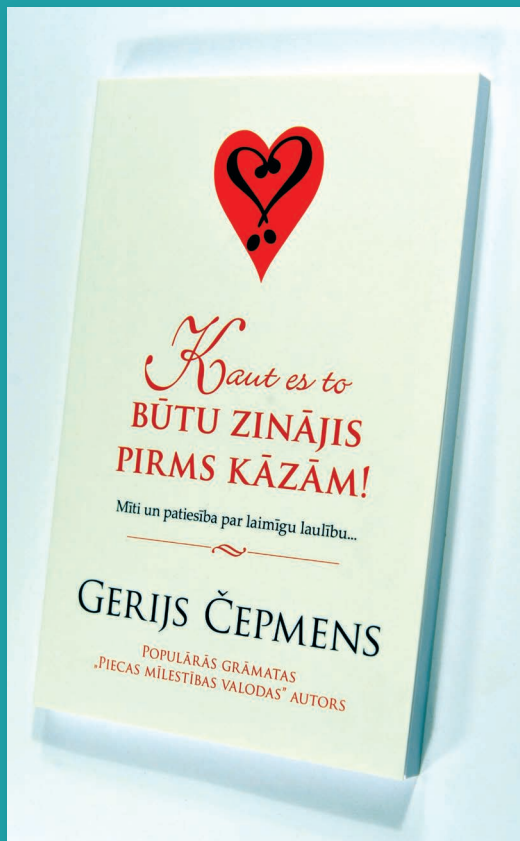
Sludinātājs Māris Skaistkalns
ar dzīvesbiedri Madaru,
saņemot sludinātāja licenci
(rakstu lasiet 6. lpp.)

Veikala "AMNIS" plauktus papildinājusi
populārā autora
Gerija Čepmena grāmata

"KAUT ES TO BŪTU ZINĀJIS PIRMS KĀZĀM!"

Laulība no mums prasa lielu
ieguldījumu, bet, pienācīgi tai
gatavojoties, paši būsim ieguvēji.

Neatkarīgi no tā, vai šobrīd esat viens
vai romantiskās attiecībās,
šī grāmata var kļūt par jūsu ceļvedi
attiecībās un palīdzēt saprast, vai
esat gatavs preceties un kad. Ja esat
saderinājies vai neilgi precējušies,
tā palīdzēs jums pārbaudīt jūsu
attiecību pamatu un iegūt zināšanas
un prasmes, kas nepieciešamas,
lai veidotu veiksmīgu laulību.

Angļu valodas nometne jauniešiem

KĀ PĒC UGUNSGRĒKA
VIESĪTES DRAUDZE IZIET SABIEDRĪBĀ

Iesiet 10. lpp.

Svētdienskolas sporta diena

